

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. J. S.**, D.B. , M.. zastúpeného JUDr. L. D., advokátom, Š. , M.. proti žalovanému **L. M., s. r. o.** Š., M.. zastúpenému JUDr. Z. M., advokátkou, K., M.. o zaplatenie 105 640 Sk, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod zp. zn. 7 Cbs 39/05, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. marca 2008 č. k. 3Obo 33/2007-132, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a.**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho zástupcu 137,42€ náhrady trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 14. februára 2006 č. k. 7 Cbs 39/05 - 92 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 46 770 Sk náhrady trov konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu, rozsudkom z 13. marca 2008 č. k. 3Obo 33/2007 - 132 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojich rozhodnutí oba sudy uviedli, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia 105 640,- Sk titulom nevyplatenej odplaty podľa mandátnej zmluvy v zmysle § 566 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobca uvádzal, že na základe rozhodnutia valného zhromaždenia

žalovaného bol vymenovaný do funkcie konateľa žalovaného s účinnosťou od 1. apríla 2003. Pracovnú zmluvu uzavreli 1. apríla 2003. Uviedol, že medzi ním a žalovaným existovali dva právne vzťahy – obchodnoprávny (§ 133 a nasl. Obchodného zákonníka) a pracovnoprávny. Nakoľko nedošlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy o výkone funkcie, mal žalobca za to, že zmluvný vzťah medzi ním a žalovaným sa riadi ustanoveniami § 566 a nasl. Obchodného zákonníka, ktoré upravujú mandátну zmluvu. Oba sudy dospeli k záveru, že žalobcovi nárok na vyplatenie odplaty za výkon tejto funkcie na základe mandátnej zmluvy nevznikol. Právo na vyplatenie odplaty za výkon funkcie konateľa vznikne, ak sú splnené zákonom požadované podmienky, čo je v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným rozhodnutie valného zhromaždenia o výške a spôsobe vyplatenia odmeny pre orgány spoločnosti (konateľa). Valné zhromaždenie však o tomto nerozhodlo.

Rozsudok odvolacieho súd nadobudol právoplatnosť 29. apríla 2008.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi odmenu za výkon funkcie konateľa spoločnosti. Uviedol, že odvolací súd nesprávne posúdil konanie žalovaného. Uvedené rozhodnutie je v rozpore so skutkovým stavom. Trvá na tom, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol pracovnoprávny vzťah na základe pracovnej zmluvy a súčasne obchodnoprávny vzťah na základe rozhodnutia valného zhromaždenia žalovaného dňa 25. marca 2003. Zároveň odkázal na dôvody uvedené v odvolaní.

K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutia oboch súdov pokladá za vecne správne. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol, nakoľko nespĺňa podmienky jeho prípustnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.), ak smeruje proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo ak ide o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Žalobcom napadnutý rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p.

Žalobca v dovolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci, keďže odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu v tom, že nárok na odplatu za výkon funkcie konateľ'a na základe mandátnej zmluvy žalobcovi nevznikol.

Skutočnosť, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení je jedným z dôvodov, ktorým možno odôvodniť dovolanie. Podmienkou, aby mohol odvolací súd preskúmať dôvodnosť dovolania z pohľadu správnosti právneho posúdenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, je prípustnosť dovolania. Na rozdiel od dovolacieho dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p., ktorý je zároveň dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p., dovolacie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b) a c) O. s. p. nezakladajú zároveň aj prípustnosť dovolania.

Keďže odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vo svojom rozhodnutí nevyslovil prípustnosť dovolania a nejde ani o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, prípustnosť dovolania podľa § 238 O. s. p. nie je daná. Žalobca v dovolaní neuviedol z akých skutočností vyvodzuje prípustnosť dovolania a neuviedol ani zákonné ustanovenie, z ktorého prípustnosť vyplýva. Dovolací súd napriek tomu, vychádzajúc zo zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, chýbajúceho návrhu na začatie konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Ani z obsahu spisu ani z tvrdení žalobcu v dovolaní však nemožno dospieť k záveru, že by bol naplnený niektorý z dôvodov zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Keďže dovolanie nebolo prípustné, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd rozhodol zároveň o trovách dovolacieho konania tak, že úspešnému žalovanému priznal právo na ich náhradu voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.) a to v sume 137,42 € (3950 Sk odmeny za jeden úkon právnej služby + 190 Sk náhrada výdavkov v paušálnej výške, spolu 4 140 Sk).

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 31. marca 2010

JUDr. Peter Dukes v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.